

[Egon Jensen.]

fået nogen god velkomst i disse kredse, og det er forståeligt. Efterhånden var man nået op på en godtgørelse fra statens side på 700.000 kr., og det kan fortsat diskuteres, om det er rimeligt, at der støttes ad denne vej, eller om man skal yde støtte på dette område på samme måde som til andre sammenslutninger, der har lignende fritidsinteresser.

Under udvalgsarbejdet blev det til vor store overraskelse oplyst, at sammenslutningerne tidligere, fra 1949-50 til 1954-55, havde fået et beløb på 150.000 kr. fra ministeriet for offentlige arbejder til kaj- og havneanlæg. Derefter fik man den nuværende ordning, så der må altså have været en begrundelse for, at man har givet disse sammenslutninger disse penge. Der har været en vis sympati for en fortsat støtte, men ikke på samme måde, og man har måttet nøjes med at henvise sammenslutningerne til som alle andre organisationer at søge om at få del i tipsmidlerne. Man er dog i udvalget enig om, at der skal ydes refusion for året 1970-71 uden hensyn til tidspunktet for udbetalingen af denne godtgørelse.

Da vi i 1967 gennemførte den almindelige omsætningsafgift, momsen, var der i mit parti megen tvivl om det rimelige i, at hotelværelser blev belagt med moms, da al anden udlejning af bolig og værelser var momsfri og man derfor kunne sige, at det måtte være logisk, at også udlejning af værelser på hoteller på tilsvarende måde måtte være fri for moms. Vi var som sagt dengang meget i tvivl, men vi gennemførte momsen også på hotelværelser. Men i 1969 stillede vi sammen med SF ændringsforslag om at ophæve værelsemomsen; det blev dengang afvist. Da momsen blev gennemført i 1967, var den på 10 pct. Nu er den 15 pct. eller 50 pct. højere, og vi finder det rimeligt, at man nu skrider til ophævelse af denne særbeskatning på hotelværelser, som vi altså har et stort medansvar for. Jeg skal villigt indrømme, at det kan medføre nogle administrative problemer, men jeg tror ikke, at de er vanskeligere, end at de er til at løse, hvis man finder den rigtige måde at gøre det på. Det vil give en mindre indtægt til statskassen, men det kunne jo være, at man gennem større turistbesøg kunne indhente dette og mere til. Danmark er jo ikke just noget bil-

ligt turistland, og turisterne er henvist til at bo på hoteller. Også for befolkningen i almindelighed vil dette være en gevinst.

Og lad mig så endelig sige, at det gælder for dette ændringsforslag som for restaurationsafgiften, da den blev nedsat og til dels ophævet, at ændringen skal komme forbrugerne til gode. Vi må have sikkerhed for, at denne 15 pct.s nedsættelse, hvis dette ændringsforslag mod vores forventning — jeg håber, at vi har kunnet overbevise regeringspartierne om det rimelige heri — vedtages, kommer forbrugerne til gode.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for samtlige ændringsforslag i betænkningen.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger ved denne andenbehandling, men henvise til betænkningen og bilagene hertil.

Til lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter har finansministeren stillet ændringsforslagene nr. 7-13, der alle er tiltrådt af det samlede udvalg, og som jeg kan anbefale at stemme for.

En del af disse ændringsforslag blev allerede bebudet af finansministeren ved første behandling af lovforslaget og kommer derfor ikke overraskende. Det vigtigste går vel nok ud på en løsning på problemet vedrørende beskatningen af mælkepulver med kakao, således at dette produkt beskatningsmæssigt ligestilles med chokolademælk; begge produkter beskattes fremtidig af den medgæede mængde kakaopulver. Det er en rimelig løsning på problemet, som har eksisteret i længere tid, og som man ikke fik løst ved den nugældende chokoladeafgiftslov af 18. december 1968. Med den udformning, ændringsforslaget har fået, mener jeg ikke, at der skulle blive kontrolvanskeligheder, og der skulle heller ikke blive nogen mulighed for, at andre produkter vil falde ind under loven, hvorved der kunne fremkomme nye afgiftsforvridninger.

For at opnå en administrativ forenkling både for de afgiftspligtige virksomheder og for toldvæsenet foreslår man, at den adgang, hospitaler o. lign. hidtil har haft til indkøb af afgiftsfrit kakaopulver, ophæves. Den har ikke været særlig meget anvendt, og som hr. Egon Jensen nævnte, drejer det